

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010234
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom A. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 22. júna 2023 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/56/2023 zo dňa 24.04.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. apríla 2023, sp. zn. 37Pp/56/2023, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona v spojení s §415 odsek 1 Trestného poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 0T/133/2020 zo dňa 05.10.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/133/2020 zo dňa 17.12.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/1/2022 zo dňa 26.01.2022.

II. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu 3 (tri) roky a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným 2 (dva) roky a zároveň odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenie a povinnosť:

- podľa §51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto uzneseniu podal intervenujúci prokurátor okamžite po jeho vyhlásení sťažnosť. Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienene prepustenie.

Z hodnotenia riaditeľa ÚV TOS Dubnica nad Váhom vyplýva, že u odsúdeného je stredné riziko recidívy trestnej činnosti a menej priaznivá resocializačná prognóza.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 8x súdne trestaný a vo výkone trestu je druhýkrát. Za negatívum považuje prokurátor skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a vo výkone je už po druhýkrát. Hoci spočiatku sa odsúdený dopúšťal najmä majetkovej

kriminality, posledné dve odsúdenia má za násilnú trestnú činnosť, pričom do osobitnej pozornosti odvolacieho súdu dávam tú skutočnosť, že v skúšobnej dobe odsúdenia za trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 Trestného zákona spáchal trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona. Napriek niekoľkým odsúdeniam z minulosti za majetkovú trestnú činnosť sa trestného činu násilnej povahy dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Ani predošlé odsúdenia teda neviedli k jeho prevýchove a opakovane sa dopúšťal protispoločenského konania. Zároveň poukazujem na hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom, zo záverov, ktorého vyplýva, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, z dôvodu stredného rizika recidívy.

Zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že podmienené prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy.

Uvedené je potrebné posudzovať komplexne aj s ohľadom na minulosť odsúdeného, pričom s ohľadom na jeho doterajší život a kriminálnu recidívu nie sú dané dostatočné záruky, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia povedie na slobode riadny život.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trenčín napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 37Pp 56/2023 zo dňa 24.04.2023 zrušil a aby zamietol návrh odsúdeného na jeho podmienené prepustenie.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí dňa 22. júna 2023 podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného

účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý síce je už po druhý krát vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované a na požadovanej úrovni. Z týchto dôvodov sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k zlepšeniu, pričom počas výkonu trestu absolvoval aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, počas ktorého dodržiaval režim bez výhrad, naopak, intenzívnou protialkoholickou edukáciou prezentoval k závislosti kritický postoj. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že hoci má odsúdený v odpise z registra trestov evidovaných celkovo 8 záznamov a je opakovane vo výkone trestu, pričom jeho trestná činnosť je prevažne majetkového charakteru, ktorá však bola „ukončená“ v roku 2007. Posledné dve trestné odsúdenia sa týkali trestnej činnosti násilnej povahy, avšak tých trestných činov sa dopustil v dôsledku požívania alkoholu, ktoré malo evidentne výrazný negatívny vplyv na jeho správanie. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že na odsúdeného pred spáchaním trestného činu, pre ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo pôsobené výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne preukázané polepšenie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť nielen skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré by mali eliminovať rizikové faktory u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.